

Sygn. akt VI Gz 234/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Anna Walus-Rzqsa (spr.)**

Protokolant: asyst. sędziego Natalia Oślizło-Doskocz

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **W. S.**

przeciwko: **W. G.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 07 lipca 2015 r. sygn. akt V GNc 798/14.

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu Poznań Stare Miasto w P.. W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, że uwzględnił zarzut niewłaściwości miejscowej sądu zgłoszony przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty, podając, że powód wnosząc pozew nie wykazał podstaw właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu, dlatego też właściwość tą należało ustalić w oparciu o art. 27 k.p.c. – tj. stosownie do miejsca zamieszkania pozwanego. Sąd Rejonowy podkreślił, że powód w pozwie nie powołał się na treść art. 34 § 1 k.p.c. w zw. z art. 454 § 1 zd. 2 k.c. ani też nie przytoczył żadnych okoliczności faktycznych zgodnie z którymi uzasadniona byłaby właściwość miejscowa Sądu Rejonowego - Sądu Gospodarczego w Tarnobrzegu. W konkluzji Sąd stwierdził, że skoro powód nie wykazał podstaw właściwości Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu, to niniejsza sprawa rozpoznaniu podlega przez sąd w okręgu którego pozwany ma miejsce zamieszkania.

Powód w zażaleniu na powyższe postanowienie zaskarżył je w całości wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Tarnobrzegu do dalszego prowadzenia, z jednoczesnym pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego. Zaskarżonemu postanowieniu powód zarzucił naruszenia art. 15 § 1, art. 27, art. 31 i art. 34 k.p.c. w zw. z art. 454 k.c. oraz art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c. i art. 200 § 1 k.p.c., poprzez błędne ustalenie, iż powód wytaczając powództwo skorzystał z właściwości przemiennej, w związku z czym winien uzasadnić właściwość Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu, podczas gdy powód w momencie wytaczania powództwa korzystał z właściwości ogólnej.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że wytaczając przedmiotowe powództwo nie musiał uzasadniać właściwości przemiennej Sądu, bowiem z niej nie korzystał. Dalej podał, że z treści mowy zawartej przez strony a leżącej u podstaw roszczeń powoda, adresem wskazanym jako adres pozwanego był C. (...)naprowadzając przy tym, że pod tym adresem pozwany odebrał korespondencję w przedmiocie reklamacji. Powód zaznaczył, że pozwany nigdy nie informował go o zmianie adresu, dlatego też powód nie mógł przewidzieć, że adres ten uległ zmianie. W oparciu o powyższe powód

wywiódł, że w takim stanie faktycznym Sąd Rejonowy bezpodstawnie uznał, że powinien on uzasadnić właściwość przemienną sądu. Nadto powód podkreślił, że zmiana adresu pozwanego nastąpiła po wytoczeniu powództwa – wiążąc powyższe z zawiadomieniem dokonany przez pozwanego o zmianie adresu - dlatego też nie ma wpływu na właściwość sądu w przedmiotowej sprawie.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że w momencie zawierania umowy przez strony, miejsce zamieszkania pozwanego należało do właściwości Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu, jednakże w chwili wniesienia pozwu pozwany zmienił miejsce zamieszkania co automatycznie spowodowało zmianę właściwości sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozew jako pierwsze pismo w sprawie, powinien zgodnie z art. 126 § 2 k.p.c. w zw. z art. 187 k.p.c. zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy stron (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 1993r., sygn. II CRN 74/92). Definicję legalną miejsca zamieszkania osoby fizycznej określa art. 25 k.c. Zgodnie z tym przepisem miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu. Użycie w tym przepisie przez ustawodawcę zwrotu „przebywa” w trybie teraźniejszym a nie przeszłym lub przyszłym oznacza, iż chodzi o obecne a nie przeszłe, czy przyszłe miejsce zamieszkania danej osoby. Natomiast adresem jest miejsce zamieszkania lub pobytu osoby, siedziba instytucji, czyli dokładne dane co do ulicy w danej miejscowości i numeru domu lub mieszkania. W konsekwencji obowiązek wskazania w pozwie miejsca zamieszkania pozwanego i jego adresu dotyczy jego obecnego, aktualnego miejsca zamieszkania i adresu a nie byłego lub przyszłego miejsca zamieszkania i adresu, czy tym bardziej jakiegokolwiek dowolnego, fikcyjnego adresu. Adres ten ma być adresem aktualnym w chwili wniesienia pozwu. Przeciwnie rozumowanie byłoby sprzeczne zarówno z wykładnią językową art. 126 § 2 k.p.c. w zw. z art. 25 k.c., jak i wykładnią celowościową tego przepisu. (por. postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 17 lipca 2014 r. sygn. akt III Cz 416/14).

Pozew w przedmiotowej sprawie został wniesiony w dniu 04 czerwca 2014 r. (data nadania pisma w placówce pocztowej). Z akt sprawy wynika bezspornie, że pozwany w dacie wniesienia pozwu nie zamieszkiwał pod adresem wskazanym przez powoda. Zgodnie bowiem z poświadczeniem wymeldowania z pobytu stałego z dnia 24.01.2014 r. pozwany zameldowany był pod adresem wskazanym w pozwie tj. (...)od 03 czerwca 1993 r. do 24 stycznia 2014 r. (k. 50). Od dnia 14 listopada 2013 r. pozwany zameldowany jest na pobyt czasowy pod adresem (...)-(...) P. ul. (...) i pod tym adresem zamieszkuje o czym świadczą przedłożone do akt sprawy dowody z dokumentów w postaci poświadczenia zameldowania na pobyt czasowy (k. 51-52), umowy najmu lokalu w którym pozwany aktualnie zamieszkuje z dnia 04 września 2013 r. wraz z aneksem (k. 61-63), korespondencja w sprawie rozliczenia mediów dotycząca ww. lokalu (k. 64-66) czy też umowa sprzedaży nieruchomości gdzie powód uprzednio zamieszkiwał z dnia 24.01.2014 r. (k. 67-69).

Zgodnie z art. 27 § 1 k.p.c., powództwo wytacza się przed sąd pierwszej instancji, w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania. Co istotne, właściwość miejscowa ogólna ma charakter podstawowy i znajduje zastosowanie zawsze wówczas, gdy przepis szczególny nie przewiduje właściwości wyłącznej (art. 38 - 42 k.p.c.) lub powód nie wytoczy powództwa według właściwości przemienną. W orzecznictwie ugruntował się słuszny pogląd, zgodnie z którym - z uwagi na art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c. - właściwość przemienna sądu, do którego pozew został wniesiony, powinna wynikać z okoliczności wskazanych w pozwie- przy czym w okolicznościach niniejszej sprawy bezsporne było, że powód nie wskazywał na właściwość przemienną sądu. W tym zakresie powód podnosił, że nie musiał uzasadniać właściwości przemienną sądu, bowiem wniósł pozew do sądu właściwego, gdyż pozwany nie dochował należytej staranności aby powiadomić go o zmianie adresu. Z braku zawiadomienia powoda o zmianie adresu pozwany wywiódł, iż zmiana adresu nastąpiła po wytoczeniu powództwa.

Powyższe stanowisko powoda nie zasługuje na uwzględnienie. Z przytoczonych powyższej regulacji wynika, iż na powodzie ciążył wymóg wskazania aktualnego adresu zamieszkania pozwanego w chwili wniesienia powództwa i ewentualnie przytoczenie okoliczności uzasadniających właściwość przemienną. Okoliczność iż pozwany nie

poinformował powoda o zmianie swojego adresu powyższych obowiązków nie wyłącza – a tym bardziej – wbrew wywodom powoda – nie oznacza, że wniósł pozew do sądu właściwego.

Dlatego też Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne, o czym orzekł, jak w sentencji na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. W zakresie kosztów postępowania zażaleniowego rozstrzygnięcie zapadnie w końcowym orzeczeniu (art. 108 § 1 k.p.c.).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)